

TimeOut

Barcelona

#402

1,95€
3-9
MARÇ
2016

Segur que
coneixes
Lita Cabellut,
Ingrid Guardiola
i Angelica
Liddell, oi?

DONES QUE ES FAN SENTIR

Celebrem el
Dia de la Dona
Treballadora
amb alguns
noms que fan
"un esport
olímpic":
ser dona

LA RUTA DEL
WHISKY / MARCOS
ORDÓÑEZ / FERRAN
UTZET / MANUEL
BAIXAULI / LA
VERONAL...

LA JOVENTUT

Marcos Ordóñez recupera la barcelona dels anys 70 amb un llibre espectacular, 'Juegos reunidos'

Per Josep Lambies Foto Iván Moreno

L'Ordóñez és un búfal amb jaqueta de pell. La barba russa, compacta com una fusta tallada d'una sola peça. S'asseu en una cafeteria de Sant Gervasi i tan bon punt comença a parlar és com si la ciutat s'obris a una part inventada, mítica, a una nova vida somiada. "És com el joc del triler, mai no saps on és la bola", s'explica, loquaç. En un llibre titulat *Turismo interior*, va escriure la història de tres joves amfetosos que surten d'un bar i de sobte, efecte pastilla blava, es troben a la Barcelona dels anys 60, un decorat en blanc i negre, davant d'un taxidermista, com en una d'aquelles pel·lícules de Tony Leblanc. A això em refereixo. L'Ordóñez té poders.

Ara publica *Juegos reunidos*, un llibre fragmentari, com el *Música per a camaleons* de Capote, que es belluga entre carrers impossibles i barres de bars que van tancar fa temps. Hi ha una mica de tot: versos, perfils d'amics molt sentits, i algun relat de ficció à clef, en què l'escriptura autobiogràfica es barreja amb la fantasia. "És una successió de barris mentals, i mentre el lector hi camina, jo trec el cap rere cada xamfrà", diu. En les seves elucubracions es troba amb els indis d'un *wild west show* acampats per Lesseps, i en una mansió barroca que havia estat propietat d'un Houdini local que es feia dir Krueger.

Fa anys que l'Ordóñez es dedica a la crítica teatral, ofici amb què cada setmana es despatxa de les seves fixacions a les pàgines del *Babelia*. "Em quadra molt, perquè és intentar pillar la més intangible de les arts, aixecar acta sobre una situació que està a punt d'extingir-se", explica. Qui en vulgui més detalls, els trobarà amb prosa luxuriosa en un llibret que es diu *Telón de fondo*. Faràndula, camerinos i programes de mà. Començava amb un record d'infància, el d'un muntatge escènic de la *Rebecca*, on hi havia un velar naufragat, algues i pots de pop, i un esquelet submergit. Des d'aquella primera impressió de nen, l'Ordóñez s'ha deixat la vida a les platees de Barcelona i Madrid atrapant fantasmes al vol.

Viu bé amb les ombres del passat. Des d'una *vuelta por el ríalto* fins a *Juegos reunidos* ha posat ordre a la pròpia història en diferents llibres, amb cançons molt diverses de fons, com *Nancy with the laughing face* de Sinatra i *En un mercedes blanco* de Kiko Veneno. Fins i tot el vent que agitava els arbres de Maryon Park a *Blow up* li ha servit de pretext. "Jo he escrit molt sobre les meves coses i ja vinc plorat de casa", em va dir una vegada, just quan s'acabava de

ANÈCDOTES DE L'ORDÓÑEZ AMB...

...FRANCISCO CASAVELLA

Va conèixer en Casavella quan treballava al 'Correo catalán', i explica que una nit, potser borratxo perdut, el senyor Watusi va escalar la façana de casa seva, va esbotzar la persiana a cops de puny i va entrar per la finestra de l'habitació. "Jo i la meua dona dormíem, i ell va fer una aparició a l'estil D'Artagnan, amb vint persones més", diu. Sort que vivien en un primer pis.

...JAIME GIL DE BIEDMA

Cap al 1980, l'Ordóñez va passar una tarda amb Jaime Gil de Biedma, sota pretext d'una entrevista per a la revista 'Diagonal', una publicació 'high underground' de l'època. "El tio et tractava com a un igual, no es posava paternalista ni hòsties", remuga en Marcos. S'hi va estar unes cinc hores, gravadora en marxa. L'entrevista no es va publicar mai. Pena.

...JEAN-PIERRE LÉAUD

Corrien rumors que el nen d' 'Els 400 cops' venia a Barcelona expressament per comprar absent a La Penúltima, al carrer de la Riera Alta, perquè era més negra i llaminera. Fa anys, quan l'Ordóñez vivia a la Floresta, va fer una festa on hi havia gent del cine. I algú el va convidar. "El vam esperar tota la nit, però no va arribar a venir", recorda l'Ordóñez.

...DJ BARRACUDA

Una altra festa, la que va fer quan va sortir 'Una vuelta por el ríalto', cap al 94. El DJ Barracuda i en Casavella de mà dreta es van inventar un còctel 'flambé' que van batejar com El Coloso en Llamas. Portava Bailey's i se servia en un got llarg. "Quan el veies, era impactant, però després d'encendre'l feia gust de lleteta calenta", diu l'Ordóñez.

...CONCHITA BARDEM

Durant una funció al Petit Windsor, temple de la comèdia elegant, l'actriu va perdre el cap. Era dalt de l'escenari, fent 'George & Margaret', i de sobte li va semblar que era al saló de casa seva. I després, quan va sortir al carrer, es va pensar que el món era un teatre. "I així m'ho va explicar, en una ocasió en una granja de la rambla de Catalunya", diu en Marcos.

publicar *Un jardín abandonado por los pájaros*, una novel·la torrencial que s'iniciava amb un viatge als paisatges pretèrits, al Raval tal com era 50 anys enrere. A una casa de la infància que tenia la música de la forquilla que cada nit batia l'ou per a la truita del sopar.

Ara, *Un jardín* ha trobat una continuació en els *Juegos reunidos*. El primer arrencava amb la Guerra Civil, la història dels pares, l'impacte de les bombes, i sobretot el braç de l'àvia penjant d'un fil de carn, amb la pell com si se l'estiguessin cruspint un milió d'arnes. Els *Juegos*, en canvi, ens porten a un temps despreocupat, a la llum de joventut de mitjans dels 70. "Era una època en què no teníem pressa, ni ànsies excessives de treballar, perquè en el fons tot era barat", diu l'Ordóñez, eixugant-se la nostàlgia com una gota de suor al front. Dècada vagabunda, d'arrossegar les soles de les sabates allà on et dugués l'atzar, bevent ginebra en cases alienes i turguris sense saber mai en quin llit cauries mort. I aquest és el tempo erràtic que dóna al llibre.

Proves. L'Ordóñez m'explica que un dia, amb poc més de vint anys, es va ficar en un cine d'Horta a veure *Lo importante es amar*. A mitja pel·lícula es va aturar la projecció. La màquina es va espatlillar i van trigar dues hores a reparar-la. "Ningú no es va moure de la butaca, més que per sortir a fumar -recorda-. Els que estàvem en aquella sala no ens hàvem vist mai, però ens vam reconèixer, i com que no teníem res més a fer vam decidir passar junts la tarda, conversant". Barcelona era una ciutat de 200 persones i quatre cafès, on l'Ordóñez va trobar-se els arlequins que han salpebrat les seves memòries.

Com deien els versos de Machado, entre el que es viu i el que se somia hi ha una tercera cosa. Posem per cas, una porta tancada. I l'Ordóñez en té la clau. A *Juegos reunidos* ens porta a boscos imaginats, com Astor, una mena d'utopia sorgida d'una rumba d'en Gato Pérez, a agafar autobusos i fer la ruta dels *Alcohols* d'Apollinaire. I hi ha un relat magnífic de calma d'agost, en què el nostre heroi decideix passar la tarda amb Jep Gambardella el personatge de Toni Servillo a *La gran bellesa*. "Tenia ganes de sortir a passejar amb ell una nit d'estiu, que anéssim fent camí l'un al costat de l'altre", diu l'Ordóñez. Té 58 anys, i una retentiva voraç. Per al somni i per a la vida.

Juegos reunidos

Libros del Asteroide. 320 pàg. 18,95 €.